

Impressie: Ankerlezing van 13-09-2018

‘Bethabara’ in Voorthuizen

Spreker: Dr. W. van Vlastuin

- Geestelijke Strijd en opwekking -

Dr. M.J. Paul opende de avond. Hij las een Bijbelgedeelte uit Handelingen 10:44-48 en ging voor in gebed. In het voorgelezen Bijbelgedeelte kwam de vraag naar voren: ‘Is de Heilige Geest wel aanwezig?’

De spreker Dr. W. van Vlastuin nam zijn hoorders mee naar het stadje Northampton in het najaar van 1735.

In de 17^e eeuw was een groep Engelse gelovigen, de Pilgrimfathers, uitgeweken naar Nederland, omdat zij in hun geloofsbeleving in de Engelse Staatskerk beperkt werden en ook wel vervolgd. Later besloten zij naar de ‘Nieuwe Wereld’ te gaan in de hoop daar hun vaderland te vinden. De Pilgrims werden de medegrondleggers van het huidige Amerika. Jonathan Edwards leefde van 1703-1758. Hij kwam uit het geslacht van de Pilgrimfathers. Als we Jonathan in 1735 ontmoeten, behoorde Northampton nog tot een Engelse kolonie en pas in 1776 werd het onafhankelijk verklaard.

Northampton: een kleine stad met houten huizen en wallen eromheen. De wallen dienden ter bescherming, zij waren bedoeld om de Indianen en de wilde dieren op een afstand te houden. In 1722 was Jonathan Edwards aangesteld als predikant in Northampton om zijn grootvader Solomon Stoddard te assisteren. Voordat Edwards fulltime predikant werd, was hij zeer betrokken op de wetenschap, waar hij zelfs verschillende thema’s over schreef. Vooral Isaac Newton boeide hem. Jonathan studeerde veel, vaak wel 13 uur per dag. Hij trouwde met Sarah Pierpont. Jonathan raakte onder de indruk van haar persoonlijke toewijding aan God. Aanvankelijk waren de preken van Jonathan Edwards monotoon en saai.

In het stadje heerste een geestelijke lauwheid. Lichamelijke behoeften stonden boven geestelijke behoeften. Door twee belangrijke gebeurtenissen vond er een omslag plaats. Er stierf een meisje, die een goede getuigenis van Gods genade had gegeven. En iemand pleegde zelfmoord. Deze gebeurtenissen hadden tot gevolg dat mensen beter gingen luisteren naar de monotone preken van Edwards.

Jongeren voelden zich aangesproken. Het Woord werd aan hun hart gelegd. Zij merkten dat de preken op hun zaligheid waren gericht. In de preek werd de autonome mens ontmaskerd. Edwards liet in het licht van de eeuwigheid zien wie God is. God kwam heel dichtbij. Mensen moesten het van genade hebben. Edwards waarschuwde tegen genade van beloning, want dat is een valse hoop. Je moet buigen voor een soeverein God, Die ook genadig is, Die Zijn Zoon heeft gegeven.

In de mens is geen aanknopingspunt, maar de mens moet wel alles doen. De wortel van het kwaad ligt in het menselijke hart. Maar iedere zondaar wordt uitgenodigd om tot Christus te vluchten. Met de brave burgerlijkheid wordt afgerekend (Romeinen 3).

Edwards ging ook meer balans in zijn preken leggen, naast de rechtvaardiging preekte hij ook de heiliging. De heiliging is de kracht van Gods genade in een mensenleven.

Als de Heilige Geest in je hart woont, gebeurt er iets! De gedachte dat alle kerkgangers gelovigen zijn, werd doorbroken. Er zijn ook zogenaamde naamchristenen.

De prediking had effect. God was Zelf in de stad aanwezig. Mensen streden niet tegen elkaar, maar de strijd ging tegen de zonden in eigen hart,

Er kwam een nieuwe zekerheid, een nieuwe blijdschap. De kracht van Heilige Geest in de mensen is een spiegel voor anderen: *'O, dat ontbreekt bij mij.'*

Er was geen huis waar de genade van God niet was. Er was een geestelijke krachtige doorbraak. **Die God leeft nog!**

Eén van de vruchten was de beweging met de onbekeerde medemens. Tijdens de opwekking kwamen veel mensen tot bekering: blanken, negers en Indianen.

Het was een doorbraak van de rassendiscriminatie. Een klein begin van het Koninkrijk van God.

De wereld moet bewogen worden **door** de kerk. Vaak is het andersom.

Jonathan Edwards maakte ook reizen. Hij sprak onder anderen in Philadelphia voor 20.000 mensen.

Benjamin Franklin, aanvankelijk boekdrukker, introduceerde de krant. Hij schreef over de opwekkingsreizen van Edwards. Het was voorpagina nieuws. Edwards wist ook van de opwekkingen die er in Nederland plaatsvonden, zoals in Nijkerk, Barneveld. Rotterdam en andere plaatsen. Edwards waarschuwde tegen het gevaar, dat de duivel zich meester wil maken van de harten van de mensen die door de opwekking tot geloof zijn gekomen. Men is de strijd niet te boven, maar de strijd blijft. Men moet waakzaam zijn en blijven.

De opwekking dreigt overheerst te worden door de extremisten.

Sommige geestelijke leiders hebben het idee dat de opwekking verleiding van de duivel uitsluit. Maar juist in tijden van geestelijke bloei moet je dubbel waakzaam zijn. De duivel is in die tijden veel alerter.

Er ontstond ook geestdrijfverij. Men beriep zich op de Heilige Geest.

Er kwamen lekenpredikers. Men ging oordelen over het meer of minder hebben van de Heilige Geest. Hoe emotioneler hoe beter, hoe meer tranen hoe echter.

Edwards wijst het emotionele af, de overgeestelijkheid, maar hij wijst ok de geesteloosheid af

Hij wijst op Romeinen 7: De christen weet dat de Geest wakker schudt, het werk van de Heilige Geest is in beweging. Hoe kun je nu weten of de Heilige Geest in je hart woont? Als de Heilige Geest in je hart woont, zal dat effect hebben op je passie, je wil en je verstand.

Emotie moet wel inhoudsvol zijn. De inhoud van de boodschap zet je hart in vuur en vlam.

De Heilige Geest kenmerkt zich door de liefde en het affectieve van het geloof. Het verlangen om je leven in Zijn dienst te besteden. Liefde is de wortel. Als de liefde in je hart woont, heb je genoeg **aan** God, maar niet **van** God. Edwards was ook bewogen met de jeugd. In het boek *Als je jong bent* benadert hij de ernst van de zonden en de korthed van het leven. Hij laat vooral zien hoe belangrijk het is om God in je jeugd te zoeken. In het geloof kunnen jonge mensen beantwoorden aan het doel van hun bestaan.

Jonathan Edwards heeft veel geschreven en het boek *Religious Affections* gaat over geloof en gevoel. Dit boek is een pastoraal werk, onderwijzend en onderscheidend over genade, bekering en schijnbelijdenis. De geloofsband tussen Christus en een christen is een heel persoonlijke band. De opdracht is: *Toets de geesten of zij uit God zijn*. In dit leven is de kerk van God een strijdende kerk. Tijdens de opwekking slaapt de duivel niet. In de weg van strijd liggen een verlangen en hunkering om binnen te gaan en ongestoord in de triomf met Christus te delen.